

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

נדה-תינוקת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סד.
ממרא													
אבוה דשמואל עבד לבנתיה מקוואות ביומי ניסן, ומפצי ביומי תשרי.	[אבוה דשמואל]											○	סד.
נתנה תבשיל לבנה וטבלה ועלתה - לא עלתה לה טבילה, אף על גב דהשתא ליכא - אימר ברדיוני נפל.	רב גידל אמר רב:											◊	סד.
הני רבדי דכוסילתא, עד תלתא יומי - לא חייצי, מכאן ואילך - חייצי.	רמי בר אבא:											◊	סד.
לפלוגי שבעין, לח - אינו חוצץ, יבש - חוצץ אימתי נקרא יבש - משה שמתחיל לירק.	מר עוקבא:											◊	סד.
כחול שבתוך העין - אינו חוצץ. ושעל גבי העין - חוצץ. אם היו עיניה פורחות - אפ"ל על גבי העין אינו חוצץ.	שמואל:											◊	סד.
פתחה עיניה ביותר, או עצמה עיניה ביותר - לא - עלתה לה טבילה.	ר' יוחנן:											◊	סד.
האשה לא תטבול אלא דרך גדילתה.	ריש לקיש:											◊	סד.
האיש נראה כעודר ומוסק זיתים, אשה נראת כאורגת וכמניקה את בנה.	כדתנן:											■	סד.
נימא אחת קשורה - חוצצת, שלש - אינן חוצצות, שתיים - איני יודע.	רבה בר רב הונא:											◆	סד.
אנו אין לנו אלא אחת.	ר' יוחנן:											◆	סד.
דבר תורה: רובו המקפיד עליו - חוצץ, רובו ואינו מקפיד עליו - אינו חוצץ. וגזרו על רובו שאינו מקפיד - משום רובו המקפיד, וגזרו על מיעוטו המקפיד - משום רובו המקפיד.	ר' יצחק:											◊	סד.
ולגזור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד												⚡	סד.
היא גופה גזרה, ואנן ניקום ונגזור גזרה לגזרה?												!	סד.
נדה בזמנה - אינה טובלת אלא בלילה, ושלא בזמנה - טובלת בין ביום בין בלילה.	[רב]											◆	סד.
בין בזמנה בין שלא בזמנה - אינה טובלת אלא בלילה, משום סרך בתה.	רבי יוחנן:											◆	סד.
ואף רב הדר ביה												■	סד.
דאמר רבי חייא בר אשי אמר רב:												■	סד.
אתקין רב אידי בנרש למטביל ביומא דתמניא, משום אריותא.	[רב אידי]											■	סד.
רב אחא בר יעקב בפפוניא משום גנבי.	[רב אחא בר יעקב]											■	סד.
רב יהודה בפומבדיתא משום צנה.	[רב יהודה]											■	סד.
רבא במחוזא משום אבולאי.	[רבא]											■	סד.
מכדי האינדא כולהו ספק זבות שוינהו רבנן, ליטבלינהו ביממא דשביעאה?	רב פפא לרבא ולאביי:											⚡	סד.
משום דרבי שמעון,												!	סד.
(ויקרא ט"ו) אחר תטהר - אחר אחר לכולן, שלא תהא טומאה מפסקת ביניהן.	דתניא: [ת"ק]											◆	סד.
אחר תטהר - אחר מעשה תטהר. אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תבא לידי ספק	ר' שמעון:											◆	סד.
אשה חופפת באחד בשבת וטובלת בשלישי בשבת - שכן אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי שבת. אשה חופפת באחד בשבת וטובלת ברביעי בשבת - שכן אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי יו"ט שחל להיות אחר השבת. אשה חופפת באחד בשבת וטובלת בחמישי בשבת - שכן אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי שני ימים טובים של ראש השנה שחל להיות אחר השבת.	רב הונא:											◆	סד.
כולהו - אמרינן, שכן - לא אמרינן, היכא דאפשר - אפשר, היכא דלא אפשר - לא אפשר.	רב חסדא:											◆	סד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement- challenge- question- answer- proof- ראיה-	מקרא- key:
---	--------------------------------

נדה-תינוקת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אפילו שכן - נמי אמרינן, לבר מאשה חופפת באחד בשבת וטובלת בחמישי בשבת, דלמוצאי שני ימים טובים של ראש השנה שלאחר השבת ליתא, דאפשר דחופפת בלילה וטובלת בלילה.	רב יימר:									◆	◇		סז:		
הלכתא כרב חסדא, וכדמתרין רב יימר	דרש מרימר:									■	◇		סז:		
אשה מהו שתחוף בלילה ותטבול בלילה?	איבעיא להו:									^	◇		סז:		
אוסר	מר זוטרא:									◆	!	◇		סז:	
שרי	רב חנינא מסורא:									◆	!	◇		סז:	
לאו הכי הוה עובדא בדביתהו דאבא מרי ריש גלותא דאיקוט, אזל ר"נ בר יצחק לפיוסה. ואמרה ליה: מאי איתיה השתא? תסגי אייתי למחר. וידע מאי קאמרה ליה. אמר: דודי חסרת, טשטקי חסרת, עבדי חסרת?	רב אדא למר זוטרא:									ג				סז:	
אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי שבת.	דרש רבא:										■	◇		סה:	
והא שלח רבין באגרתיה אשה לא תחוף בערב שבת ותטבול במוצאי שבת. ותמה על עצמך היאך חופפת ביום וטובלת בלילה - הא בעינן תכף לחפיפה טבילה, וליכא	רב פפא לרבא:										ג			סה:	
דברים שאמרת לפניכם טעות הן בידי, ברם כך אמרו משמיה דרבי יוחנן אשה לא תחוף בערב שבת ותטבול במוצאי שבת, ותמה על עצמך היאך חופפת ביום וטובלת בלילה - הא בעינן סמוך לחפיפה טבילה וליכא	הדר אוקי רבא אמורא עליה ודרש: [משמ' ר"י]										■	◇		סה:	
והלכתא: אשה חופפת ביום וטובלת בלילה.											■	◇		סה:	
והלכתא: אשה לא תחוף אלא בלילה.											■	◇		סה:	
קשיא הלכתא אהלכתא											ג			סה:	
לא קשיא, הא - דאפשר, הא - דלא אפשר.											!	◇		סה:	
נדה שבדקה עצמה יום שביעי שחרית ומצאה טהורה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר ימים בדקה ומצאה טמאה - הרי היא בחזקת טהורה.	[ת"ק]										◆	■		סה:	
בדקה עצמה ביום שביעי שחרית ומצאה טמאה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר זמן בדקה ומצאה טהורה - הרי זו בחזקת טמאה											■	■		סה:	
ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. ואם יש לה וסת - דיה שעתה.											■	◇		סה:	
כל שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה - הרי זו בחזקת טמאה.	ר' יהודה:										◆	■		סה:	
אפילו בשנים לנדתה בדקה ומצאה טהורה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר זמן בדקה ומצאה טמאה - הרי זו בחזקת טהורה.	חכמים:										◆	■		סה:	
זבה ודאי	איתמר, רב:										◆	■	◇	סה:	
זבה ספק.	לוי:										◆	■	◇	סה:	
אהייא?												^		סה:	
אילימא ארישא												!		סה:	
הרי זו בחזקת טהורה קתני												ג		סה:	
אלא אסיפא.												!		סה:	
בשלמא ספק זבה - אמרינן, אלא זבה ודאי נמי? הרי בדקה ומצאה טהורה												ג		סה:	
אלא כי איתמר דרב ולוי - שמעתא באפי נפשה איתמר:												!	◇	סה:	
נדה שבדקה עצמה ביום השביעי שחרית ומצאה טמאה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר ימים בדקה ומצאה טמאה, רב אמר - זבה ודאי	[איתמר, רב]										◆	■	!	◇	סה:
זבה ספק.	לוי:										◆	■	!	◇	סה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	------------------

נדה-תינוקת		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זבה ודאי, כיון דמעיקרא נמצאת טמאה, ועכשיו נמצאת טמאה - טמאה ודאי.	רב:									◆	■	סה:
ספק זבה, אימר פסקה ביני וביני.	לוי:									◆	■	סה:
אחר הימים, בין בדקה ומצאה טהורה, בין בדקה ומצאה טמאה - הרי זו ספק זבה.	וכן תנא לוי במתניתא:									■		סה:
ומטמאה מעת לעת.											◇	סה:
לימא תהוי תיובתא דרבא											⚡	סה:
לומר שאין האשה מטמאה מעת לעת בתוך ימי זיבתה	דאמר רבא:										⚡	סה:
ולאו אותביניה לרבא חזא זימנא											⚡	סה:
הכי קאמרינן: לימא תהוי תיובתא דרבא נמי מהא											⚡	סה:
כי קתני מטמאה מעת לעת - אריש פרקין קאי, אראתה ועודה בבית אביה. סד"א - כיון דמפסקי להו ימים טהורין - כתחלת נדה דמיא ולא תטמא מעת לעת - קמ"ל.	אמר לך רבא:										!	סה:
אם יש לה וסת.											■	סה:
נימא תהוי תיובתא דרב הונא בר חייא אמר שמואל											⚡	סה:
לומר שאין האשה קובעת לה וסת בימי זיבתה.	דאמר רב הונא בר חייא אמר שמואל:										⚡	סה:
כי אמרינן אין אשה קובעת לה וסת בימי זיבתה - דלא בעיא תלתא זימני למיעקר. דאמרינן דמיה מסולקין, וכיון דדמיה מסולקין - דיה שעתה.	אמר לך רב הונא בר חייא:										!	סה:
רבי יהודה אומר.											■	סה:
אלמלי ידיה מונחות בעיניה כל בין השמשות - יפה אתה אומר, עכשיו - אימר עם סלוק ידיה ראתה, מה לי הפרישה בטהרה בז' מן המנחה ולמעלה - מה לי הפרישה בטהרה בראשון.	תניא, אמרו לו ר' יהודה:										⚡	סה:
בראשון - מי איכא למאן דאמר?											⚡	סה:
אין											!	סה:
שאלתי את רבי יוסי ור' שמעון כשהיו מהלכים בדרך נדה שבדקה עצמה יום ז' שחרית ומצאה טהורה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר הימים בדקה ומצאה טמאה, מהו?	והתניא אמר רבי:										^	סה:
הרי זו בחזקת טהרה.	אמרו לו: ר' יוסי ור' שמעון										!	סה:
ששי, חמישי, רביעי, שלישי, שני, מאי?											^	סה:
לא שנא.	אמרו לו: ר' יוסי ור' שמעון										!	סה:
בראשון לא שאלתי, וטעיתי שלא שאלתי. אטו כולהו לאו בחזקת טמאה קיימי? וכיון דפסק - פסק, ראשון נמי, כיון דפסק - פסק.	[רבי]										!	סה:
ומעיקרא מאי סבר?											^	סה:
הואיל והחזק מעין פתוח.											!	סה:
הזב והזבה שבדקו עצמן ביום ראשון ומצאו טהור, וביום השביעי ומצאו טהור, ושאר ימים שבינתיים לא בדקו: רבי אליעזר אומר: הרי הן בחזקת טהרה	[רבי אליעזר]										◆	סה:
אין להם אלא יום ראשון ויום שביעי בלבד	ר' יהושע:										◆	סה:
אין להם אלא יום ז' בלבד.	ר' עקיבא:										◆	סה:
לדברך אתה מונה בסירוגין, והתורה אמרה (ויקרא ט"ו) אחר תטהר - אחר אחר לכולן, שלא תהא טמאה מפסקת ביניהן	תניא אמר לו רבי אליעזר לר' יהושע:										⚡	סה:
ואתה אי אתה מודה בזב שראה קרי, ובנויר שהילך סככות ופרעות, שמונה בסירוגין? והתורה אמרה (במדבר ו') והימים הראשונים יפלו.	אמר לו רבי יהושע:										!	סה:

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר										
ורבי אליעזר.										◊	סה:
בשלמא התם - (ויקרא ט"ו) לטמאה בה, אמר רחמנא - שאינה סותרת אלא יומה, ואי משום איחלופי - זב בבעל קרי לא מיהלף. נזיר שהילך על גבי סככות ופרעות נמי מדאורייתא אהל מעליא בעינן, ורבנן הוא דגזור - ורבנן דאורייתא לא מיהלף. אבל הכא, אי חיישינן דלמא חזאי בספק, אתי לאיחלופי בודאי.	[רבי אליעזר]									◊	סה:
נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע, ודברי רבי עקיבא מדברי כולן, אבל הלכה כרבי אליעזר.	תני, ר' יוסי ור' שמעון:									◊	סה:
הזב והזבה שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור, ושאר הימים לא בדקו, לרבי אליעזר מהו? תחלתן וסופן בעינן, והכא - תחלתן איכא סופן ליכא. או דילמא - תחלתן אף על גב שאין סופן?	איבעיא להו:									◊	סה:
היא היא, תחלתן אע"פ שאין סופן.	רב:									◊	סט:
תחלתן וסופן בעינן, הכא - תחלתן איכא סופן ליכא.	רבי חנינא:									◊	סט:
ושוין בזב ובזבה שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור - שאין להם אלא שמיני בלבד.	מיתבי:									◊	סט:
מאן שוין? לאו רבי אליעזר ורבי יהושע?										◊	סט:
לא, ר' יהושע ור' עקיבא.										◊	סט:
נדה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה - סופרתו למנין שבעה נקיים.	רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:									◊	סט:
נדה - ספירה למה לה?										◊	סט:
אלא אימא: זבה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה - סופרתו למנין ז' נקיים.										◊	סט:
רב ככותאי אמרה לשמעתי, דאמרי יום שפוסקת בו סופרתו למנין ז'.	רב ששת לרב ירמיה בר אבא:									◊	סט:
כי קאמר רב - לבר משלישי										◊	סט:
בר משלישי - פשיטא										◊	סט:
לא צריכא, כגון דלא בדקה עד שביעי, ואשמועינן התם - תחלתן אע"פ שאין סופן, והכא קמ"ל - סופן אע"פ שאין תחלתן. דמהו דתימא: תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרין, דאוקמיננו אחזקיהו, אבל סופן אע"פ שאין תחלתן - לא, קמ"ל.										◊	סט:
איני, והא כי אתא רבין אמר: מתיב ר' יוסי ברבי חנינא טועה, ולא ידענא מאי תיובתיה. וק"ל, שבעה קמא דאתאי לקמן - בלילותא מטבלינן לה ביממא לא מטבלינן לה	[רבין-מתיב ר"י ברבי חנינא]									◊	סט:
ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי נטבלינא, דילמא יולדת זכר בוזב היא, ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה - בעינן ספורין בפנינו										◊	סט:
ולאו מי אוקימנא כר"ע דאמר בעינן ספורין לפנינו?										◊	סט:
ומנא תימרא דלרבנן לא בעינן ספורין לפנינו										◊	סט:
טועה שאמרה יום אחד טמא ראיתי - מטבלינן אותה ט' טבילות, ז' לנדה ותרי לזיבה. בין השמשות טמא ראיתי - מטבלינן אותה י"א טבילות.	דתניא:									◊	סט:
י"א מאי עבידייהו?										◊	סט:
כגון שבאת לפנינו בין השמשות, והויין תמני לנדה ותלת לזיבה.	רב ירמיה מדפתי:									◊	סט:
לא ראיתי כל עיקר - מטבלינן אותה ט"ו טבילות.										◊	סט:
האי דינא דלא דינא דייני בגלחי, דאית ליה תורא - לירעי חד יומא, דלית ליה תורא - לירעי תרי יומי. אתרמי להו יתמא בר ארמלתי, יהבי ליה תורי - אול נכסינהו, אמר להו: דאית ליה תורא - לשקול חד משכא, דלית ליה תורא - לשקול תרי משכי. אמרי ליה: מאי האי דקאמרת? אמר להו: סוף דינא כתחלת דינא תחלת דינא לאו מאן דלית ליה עדיף? סוף דינא נמי - מאן דלית ליה עדיף הכא נמי, ומה היכא דאמרה ראיתי - סגי לה אי בתשע טבילות אי ב"א טבילות, היכא דקאמרה איהי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות?	רבא:									◊	סט:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

נדה-תינוקת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא אימא הכי: ראיתי ואיני יודע כמה ראיתי, אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי - מטבילין אותה ט"ו טבילות. אתאי קמן ביממא - יהבינן לה שב לנדה ותמני לזיבה, אתאי קמן בלילותא - יהבינן לה תמני לנדה ושב לזיבה.	[רבא]											סט.
זיבה - תמני בעיא												סט:
אלא, אידי ואידי שב לנדה ותמני לזיבה.												סט:
בלילותא, תמני לנדה בעי												סט:
זיבה דפסיקא ליה, דלא שניא כי אתאי קמן ביממא, לא שניא כי אתאי קמן בליליא - חשיב לה נדה דלא פסיקא ליה, דכי אתאי קמן בלילותא - בעי תמני, ביממא - לא קבעי תמני, לא קחשיב לה.												סט:
ואי ס"ד ספורין לפנינו בעינן - כל הני טבילות למה ליה? תספור ז' והדר תטבול אלא לאו שמע מינה - רבנן היא, דאמרי לא בעינן ספורין לפנינו.												סט:
לאו תרוצי קמתרצינן לה? תריץ ואימא הכי - ספרתי ואיני יודעת כמה ספרתי, אם בימי נדה ספרתי ואם בימי זיבה ספרתי - מטבילין אותה ט"ו טבילות.	רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי:											סט:
ספרתי ואיני יודעת כמה ספרתי - חד יומא מיהא אי אפשר דלא ספרה, חסרה לה טבילה												סט:
אלא אימא: איני יודעת אם ספרתי אם לא ספרתי.												סט:
הזב, והזבה, והגדה, והיולדת, והמצורע שמתו - מטמאין במשא, עד שימוק הבשר.												מ
עובד כוכבים שמת - טהור מלטמא.												סט:
כל הנשים מתות נדות.	בית שמאי:											סט:
אין נדה אלא שמתה נדה.	בית הלל:											סט:
מאי במשא?												ג
אילימא במשא ממש												סט:
אטו כל מת מי לא מטמא במשא												סט:
אלא: מאי במשא - באבן מסמא, דכתיב (דניאל ו') והיותי אבן חדא ושומת על פום גובא.												סט:
מאי טעמא?												סט:
גזרה שמא יתעלפה.	רב:											סט:
עד שיבקע כריסו.	תנא, משום ר' אליעזר אמרו:											סט:
עובד כוכבים שמת כל.												<
מפני מה אמרו עובד כוכבים שמת - טהור מלטמא במשא - לפי שאין טומאתו מחיים מדברי - תורה, אלא מדברי סופרים.	תניא, אמר רבי:											סט:
שנים עשר דברים שאלו אנשי אלכסנדריא את רבי יהושע בן חנינא: ג' דברי חכמה, ג' דברי הגדה, ג' דברי בורות, ג' דברי דרך ארץ.	ת"ר: [אנשי אלכסנדריא]											סט:
ג' דברי חכמה:												סט:
הזב והזבה והגדה והיולדת והמצורע שמתו, עד מתי מטמאין במשא?	[אנשי אלכסנדריא]											סט:
עד שימוק הבשר.	אמר להן: רבי יהושע בן חנינא											סט:
בת משולחת, מה היא לכהן? מי אמרינן קל וחומר: ומה אלמנה לכהן, שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום? או דילמא: מה לאלמנה לכהן גדול - שהיא עצמה מתחללת?	[אנשי אלכסנדריא]											סט:
היא - תועבה, ואין בניה תועבין.	אמר להן: רבי יהושע בן חנינא											ע.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

גדה-תינוקת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שני מצורעין שנתערבו קרבנותיהן זה בזה, וקרב קרבנו של אחד מהן, ומת אחד מהן, השני מה תהא עליו?	[אנשי אלכסנדריא]											◊
כתב נכסיו לאחרים - והוי עני, ומביא חטאת העוף הבא על הספק.	אמר להן: רבי יהושע בן חנינא											◊
והאיכא אשם												⚡
כשקרב אשמו.	שמואל:											!
גברא רבה כשמואל לימא כי האי מילתא.	רב ששת:											◊
כמאן												⚡
אי כר' יהודה דאמר אשם קבעה												◊
וכיון דקבעה לה אשם בעשרות - לא מצי מייתי חטאת בדלות												⚡
מצורע שהביא קרבן עני והעשיר, או עשיר והעני - הכל הולך אחר חטאת, דברי ר' שמעון.	דתנן: [רבי שמעון]											⚡
הכל הולך אחר אשם.	רב יהודה:											⚡
הכל הולך אחר צפורים.	רבי אליעזר בן יעקב											⚡
ואי כרבי שמעון דאמר חטאת קבעה												!
אע"ג דלא קרב אשם - נתיי אחר, דהא שמעינן ליה לרבי שמעון דאמר לייתי ולתני.												⚡
למחרת מביא אשמו ולוגו עמו, ומעמידו בשער נקנור, ומתנה עליו ואומר אם מצורע הוא - הרי אשמו ולוגו עמו - ואם לאו, אשם זה - יהא שלמי נדבה. ואותו אשם טעון שחיטתו בצפון, וטעון מתנת בהונות, וסמיכה, ונסכים, ותנופה, וזוה ושוק, ונאכל לזכרי כהונה ליום ולילה.	דתניא, אמר ר"ש:											⚡
ולא הודו לו חכמים לר' שמעון, מפני שמביא קדשים לבית הפסול	[החכמים]											⚡
שמואל סבר לה כרבי שמעון בחדא, ופליג עליה בחדא.												!
שלשה דברי אגדה:												■
כתוב אחד אומר (יחזקאל י"ח) כי לא אחפוץ במות המת, וכתוב אחד אומר (שמואל א' ב') כי חפץ ה' להמיתם	[אנשי אלכסנדריא]											⚡
כאן - בעושין תשובה, כאן - בשאין עושין תשובה.	[רבי יהושע בן חנינא]											!
כתוב אחד אומר (דברים י') כי לא ישא פנים ולא יקח שוחד וכתוב אחד אומר (במדבר ו') ישא ה' פניו אליך	[אנשי אלכסנדריא]											⚡
כאן - קודם גזר דין, כאן - לאחר גזר דין.	[רבי יהושע בן חנינא]											!
כתוב אחד אומר (תהלים קלב) כי בחר ה' בציון. וכתוב אחד אומר (ירמיהו לב) כי על אפי ועל חמתי היתה העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה עד היום הזה	[אנשי אלכסנדריא]											⚡
כאן - קודם שנשא שלמה את בת פרעה, כאן - לאחר שנשא שלמה את בת פרעה.	[רבי יהושע בן חנינא]											!
שלשה דברי בורות:												■
אשתו של לוט מהו שתטמא?	[אנשי אלכסנדריא]											⚡
מת מטמא, ואין נציב מלח מטמא.	אמר להם: [רבי יהושע בן חנינא]											!
בן שונמית מהו שיטמא?	[אנשי אלכסנדריא]											⚡
מת מטמא, ואין חי מטמא.	אמר להן: [רבי יהושע בן חנינא]											!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-kev:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

נדה-תינוקת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מתים לעתיד לבא, צריכין הזאה שלישי ושביעי, או אין צריכין?	[אנשי אלכסנדריא]										⚡	◊	ע:
לכשיחיו - נחכם להן.	אמר להן: [רבי יהושע בן חנינא]										!	◊	ע:
לכשיבא משה רבינו עמהם.	איכא דאמרי:										!	◊	ע:
שלשה דברי דרך ארץ:											■	◊	ע:
מה יעשה אדם ויחכם?	[אנשי אלכסנדריא]										⚡	◊	ע:
אמר להן: [רבי יהושע בן חנינא]	אמר להן: ירבה בישיבה, וימעט בסחורה.										!	◊	ע:
הרבה עשו כן ולא הועיל להם	אמרו:										⚡		ע:
אלא: יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו, שנאמר (משלי ב') כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה.	[רבי יהושע בן חנינא]										!	◊	ע:
משל למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו, ומשגר לאוהביו ממה שלפניו.	תני ר' חייא:										■		ע:
מאי קמ"ל?											⚡		ע:
דהא בלא הא לא סגי.											!	◊	ע:
מה יעשה אדם ויתעשר?											⚡	◊	ע:
ירבה בסחורה, וישא ויתן באמונה.	אמר להן: [רבי יהושע בן חנינא]										!	◊	ע:
הרבה עשו כן ולא הועילן	אמרו לו:										⚡		ע:
אלא: יבקש רחמים ממי שהעושר שלו. שנאמר (חגי ב') לי הכסף ולי הזהב.	[רבי יהושע בן חנינא]										!	◊	ע:
מאי קמ"ל?											⚡		ע:
דהא בלא הא לא סגי											!	◊	ע:
מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים?	[אנשי אלכסנדריא]										⚡	◊	ע:
ישא אשה ההוגנת לו, ויקדש עצמו בשעת תשמיש.	אמר להם: [רבי יהושע בן חנינא]										!	◊	ע:
הרבה עשו כן ולא הועילן	אמרו:										⚡		ע.א.
אלא: יבקש רחמים ממי שהבנים שלו, שנאמר (תהלים קכ"ז) הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן.	[רבי יהושע בן חנינא]										!	◊	ע.א.
מאי קא משמע לן											⚡		ע.א.
דהא בלא הא לא סגי.											!	◊	ע.א.
מאי שכר פרי הבטן?											⚡		ע.א.
בשכר שמשעהין עצמן בבטן כדי שתזריע אשתו תחילה - נותן לו הקב"ה שכר פרי הבטן.	רבי חמא ברבי חנינא:										!	◊	ע.א.
בית שמאי אומרים וכו':											■	<	ע.א.
מאי טעמייהו דבית שמאי?											⚡		ע.א.
אי נימא משום דכתיב (אסתר ד) ותתחלחל המלכה											!		ע.א.
מלמד שפרסה נדה	ואמר רב:										■	!	ע.א.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

נדה-תינוקת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכא נמי - אגב ביעתותא דמלאכא דמותא חזיא											!	◊	עא.
שחרדה מסלקת את הדמים	והאגן תנן:										⚡		עא.
הא לא קשיא, פחדא - צמית, ביעתותא - מרפיא.											!	◊	עא.
כל האנשים מתים זבין	אלא, הא דתנן, בית שמאי:										⚡	◊	עא.
אין זב אלא מי שמת זב.	בית הלל:										⚡	◊	עא.
אקריי כאן מבשרו - ולא מחמת אונסן											⚡		עא.
אלא, טעמא דב"ש											!		עא.
בראשונה היו מטבילין כלים על גבי נדות מתות, והיו נדות חיות מתביישות. התקינו שיהו מטבילין על גבי כל הנשים, מפני כבודן של נדות חיות. בראשונה היו מטבילין על גבי זבין מתין, והיו זבין חייין מתביישין. התקינו שיהו מטבילין על גבי כל האנשים, מפני כבודן של זבין חיים.	כדתניא:										!	◊	עא.
האשה שמתה ויצאה ממנה רביעית דם - מטמאה משום כתם. ומטמאה באהל.	[ת"ק]												עא.
אינה מטמאה משום כתם, מפני שנעקר משמתה.	רבי יהודה:												עא.
ביושבת על משבר ומתה, ויצאה ממנה רביעית דם - שהיא מטמאה משום כתם.	ומודה רבי יהודה:												עא.
לפיכך אינה מטמאה באהל.	רבי יוסי:												עא.
אף על גב דנעקר דם משמתה - מטמאה משום כתם?	מכלל דתנא קמא סבר:										⚡		עא.
מקור מקומו טמא איכא בינייהו.	זעירי:										!	◊	עא.
ומודה רבי יהודה.												◊	עא.
באהל נמי מטמא?	מכלל דרבי יהודה סבר:										⚡		עא.
דם תבוסה איכא בינייהו.	רב יהודה:										!	◊	עא.
איזהו דם תבוסה? פירש ר"א ברבי יהודה: הרוג שיצא ממנו דם בין בחייו ובין במותו, ספק בחייו יצא ספק במותו יצא, ספק בחייו ובמותו - זהו דם תבוסה.	דתניא: [ר"א ברבי יהודה]										!	◊	עא.
ברה"י - ספקו טמא, ברה"ר - ספקו טהור. אלא איזהו דם תבוסה - הרוג שיצא הימנו רביעית דם בחייו ובמותו, ועדיין לא פסק, ספק רובו בחייו ומיעוטו במותו, ספק מיעוטו בחייו ורובו במותו - זהו דם תבוסה.	הכמים:										!	◊	עא.
הרוג שיצא ממנו רביעית דם, והיה מוטל במטה ודמו מטפטף לגומא - טמא, מפני שהתפה של מיתה מעורבת בו.	רבי יהודה:										!	◊	עא.
מטהרין, מפני שראשון ראשון נפסק.	הכמים:										!	◊	עא.
שפיר קאמרי ליה רבנן לר' יהודה											⚡		עא:
ר' יהודה לטעמיה											!		עא:
אין דם מבטל דם.	דאמר: [רבי יהודה]										!	◊	עא:
צלוב על העץ, שדמו שותת לארץ, ונמצא תחתיו רביעית דם - טמא.	רבי שמעון:										⚡	◊	עא:
מטהר, שאני אומר טפה של מיתה עומדת לו על גב העץ.	רבי יהודה:										⚡	◊	עא:
ורבי יהודה נימא איהו לנפשיה: שאני אומר טפה של מיתה עומדת על גב המטה											⚡		עא:
שאני במטה - דמחלהל.											!	◊	עא:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-תינוקת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
היושבת על דם טהור - היתה מערה מים לפסח.	בראשונה היו אומרים:											■	מג	עא:
הרי היא כמגע טמא מת לקדשים - כדברי ב"ה	חזרו לומר:											■	מג	עא:
אף כטמא מת.	בית שמאי:											■	מג	עא:
מערה - אין, נוגעת - לא, אלמא: חולין שנעשו על טהרת הקדש - כקדש דמו.												◊	ג	עא:
חזרו לומר הרי היא כמגע טמא מת לקדשים	אימא סיפא:											⚡	ג	עא:
לקדשים - אין, לחולין - לא, אלמא: חולין שנעשו על טהרת הקדש - לאו כקדש דמן												⚡	ג	עא:
מתנא' מני - אבא שאול היא												!	ג	עא:
טבול יום תחילה לקדש, לטמא שנים, ולפסול אחד.	דתניא, אבא שאול:											!	ג	עא:
ומודים שהיא אוכלת במעשר, וקוצה לה חלה, ומקפת וקורא לה שם, ואם נפל מרוקה ומדם טהרה על כבר של תרומה - שהוא טהור.												■	מג	עא:
צריכה טבילה באחרונה	בית שמאי:											♦	מג	עא:
אינה צריכה טבילה באחרונה.	בית הלל:											♦	מג	עא:
טבל ועלה - אוכל במעשר.	דאמר מר:											◊	ג	עא:
וקוצה לה חלה.												■	<	עא:
חולין הטבולין לחלה - לאו כחלה דמו.												◊	<	עא:
ומקפת.												■	<	עא:
מצוה לתרום מן המוקף.	דאמר מר:											◊	<	עא:
וקורא לה שם.												■	<	עא:
סד"א נגזור דלמא אתי למנגע בה מאבראי - קמ"ל.												◊	<	עא:
ואם נפל מרוקה.												■	<	עא:
משקה טבול יום כמשקין הנוגע בהם, ואלו ואלו אינן מטמאין, חוץ ממשקה הזב - שהוא אב הטומאה.	דתנן:											◊	<	עא:
בית שמאי.												■	<	עא:
מאי בינייהו?												⚡	<	עא:
טבול יום ארוך איכא בינייהו.	רב קטינא:											!	<	עא:
הרואה יום אחד עשר, וטבלה לערב ומשמה, ב"ש אומר: מטמאין משכב ומושב, וחייבין בקרבן.	[בית שמאי]											♦	מג	עא:
פטורים מן הקרבן.	בית הלל:											♦	מג	עב.
טבלה ביום של אחריו ושמה את ביתה, ואח"כ ראתה, ב"ש אומרים: מטמאין משכב ומושב, ופטורין מן הקרבן.	[בית שמאי]											♦	מג	עב.
ה"ז גרגרן.	בית הלל:											♦	מג	עב.
ברואה בתוך י"א יום, וטבלה לערב ושמה - שטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן.	ומודים:											■	מג	עב.
טבלה ביום של אחריו ושמה - ה"ז תרבות רעה, ומגנן ובעילתן תלוין.												■	מג	עב.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

נדה-תינוקת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בטובלת לילה לזבה - שאינה טבילה.	ת"ר, ושיון: [ב"ה וב"ש]											ג
ברואה בתוך י"א יום, וטבלה לערב ושמשה - שמטמאה משכב ומושב, וחייבין בקרבן.	ושיון: [ב"ה וב"ש]											ג
לא נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים: מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן.	[בית שמאי]											ג
פותרין מקרבן.	בית הלל:											ג
מ"ש יום י"א מיום תוך י"א? אם שיוה לו לטומאה לא ישוה לו לקרבן?	אמרו להן ב"ש לב"ה:											ג
לא אם אמרת בתוך י"א יום - שכן יום שלאחריו מצטרף עמו לזיבה, תאמרו ביום י"א - שאין יום שלאחריו שנצטרף עמו לזיבה.	אמרו להן ב"ה לב"ש:											ג
השוו מדותיכם, אם שיוה לו לטומאה - ישוה לו לקרבן, ואם לא שיוה לו לקרבן - לא ישוה לו לטומאה.	אמרו להם בית שמאי:											ג
אם הביאנוהו לידי טומאה - להחמיר, לא נביאהו לידי קרבן - להקל. ועוד, מדבריכם אתם נושכין, שאתם אומרין, טבלה יום שלאחריו ושמשה, ואח"כ ראתה - מטמא משכב ומושב, ופטורה מן הקרבן אף אתם השוו מדותיכם - אם שיוה לו לטומאה - ישוה לו לקרבן, ואם לא שיוה לו לקרבן - לא ישוה לו לטומאה אלא - להחמיר ולא להקל, הכא נמי - להחמיר ולא להקל.	אמרו להם ב"ה:											ג
משכבה ומושבה שבשני - ב"ש מטמאין, אע"פ שטבלה, אע"פ שלא ראתה. מאי טעמא - כיון דאילו חזיא - מטמאה, השתא נמי מטמא.	רב הונא:											ג
מאי קמ"ל? תנינא:	רב יוסף:											ג
טבלה יום שלאחריו ושמשה את ביתה, ואח"כ ראתה. ב"ש אומרים: מטמאה משכבות ומושבות ופטורה מן הקרבן.	[תנן]											ג
ראתה - שאני.	רב כהנא:											ג
וכי ראתה מאי הוי? ראייה דנדה היא	רב יוסף:											ג
רב כהנא הכי קא קשיא ליה, בשלמא היכא דראתה - גורנין ראייה דנדה אטו ראייה דזבה, אלא היכא דלא ראתה - מאי נגזר בה?	אביי לרב יוסף:											ג
הרואה ראייה אחת של זוב, ב"ש אומרים: כשומרת יום כנגד יום	ועוד, תנן: [בית שמאי]											ג
כבעל קרי.	בית הלל:											ג
המסיט את הראייה, ב"ש אומרים: תולין	ותניא: [בית שמאי]											ג
מטהרין	בית הלל:											ג
משכבות ומושבות שבין ראייה ראשונה לראייה שנייה, ב"ש - תולין	[בית שמאי]											ג
מטהרין	בית הלל:											ג
הרואה ראייה אחת של זוב, ב"ש אומרים כשומרת יום כנגד יום	וקתני רישא: [בית שמאי]											ג
אלמא: שומרת יום כנגד יום לב"ש תולין												ג
לא תימא שומרת יום כנגד יום, אלא אימא ככועל שומרת יום כנגד יום.												ג
מאי שנא איהו - דלא מטמא משכב ומושב, ומאי שנא איהו - דמטמא ליה?												ג
איהו דלא שכחיה ביה דמים - לא גזר ביה רבנן, איהו דשכחיה בה דמים - גזר בה רבנן.												ג
ומאי שנא משכב ומושב - דמטמא ליה, ומאי שנא בועל - דלא מטמא ליה?												ג
משכב ומושב דשכחיה - מטמא ליה, בועל דלא שכחיה - לא מטמא.												ג
טבלה יום שלאחריו ושמשה - הרי זו תרבות רעה, מגען ובעילתן תלוין.	תנן:											ג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story-מעשה-O</p> <p>מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר										
מאי לאו - דברי הכל היא?										ז	
לא, ב"ה היא.										!	◇
וכי לזו אתם קורין תרבות רעה? והלא לא נתכוון זה אלא לבעול את הנדה	דתניא, אמרו להם בית שמאי לב"ה:									!	◇
נדה ס"ד?										ז	
אלא אימא לבעול את הזבה.										■	
זבה ס"ד?										ז	
אלא אימא לבעול שומרת יום כנגד יום.										■	◇
עשירי רבי יוחנן אמר: עשירי כתשיעי, מה תשיעי - בעי שימור, אף עשירי - בעי שימור.	איתמר: [רבי יוחנן]									■	◇
עשירי כאחד עשר, מה אחד עשר - לא בעי שימור, אף עשירי - לא בעי שימור.	ריש לקיש:									■	◇
אפ"ל אתה מרבה בשמן בשמן כל היום כולו - איני שומע לך, אלא, חצי לוג שמן לתודה, ורביעית יין לנויר, ואחד עשר יום שבין נדה לנדה - הלכה למשה מסיני.	איכא דמתני לה אהא - אמר לו רבי אלעזר בן עזריה לר"ע:									■	◇
מאי הלכה?										^	
הלכה י"א.	רבי יוחנן:									!	◇
הלכות אחד עשר.	ריש לקיש:									!	◇
הלכה אחד עשר, אחד עשר הוא דלא בעי שימור - הא לאחרני עביד שימור.	רבי יוחנן:									■	
הלכות אחד עשר, לא אחד עשר בעי שימור, ולא שימור לעשירי הוי.	ריש לקיש:									■	
הני הלכות נינהו? הני קראי נינהו										ז	◇
יכול הרואה ג' ימים בתחילת נדה רצופים תהא זבה, ומה אני מקיים (ויקרא ט"ו) אשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה - ברואה יום אחד, תלמוד לומר: (ויקרא טו) בלא עת נדתה סמוך לנדתה.	דתניא:									ז	◇
ואין לי אלא סמוך לנדתה, מופלג לנדתה יום אחד מנין - ת"ל (ויקרא טו) או כי תזוב.										■	◇
אין לי אלא יום אחד, מנין לרבות מופלג שנים, שלשה, ארבעה, חמשה, ששה, ושבעה, שמונה, תשעה, עשרה, מנין? אמרת, מה מצינו בריעי - שראוי לספירה וראוי לזיבה, אף אני אביא העשירי - שראוי לספירה וראוי לזיבה.										■	◇
ומנין לרבות אחד עשר - ת"ל בלא עת נדתה.										■	◇
יכול שאני מרבה אף שנים עשר? אמרת: לאו.										■	◇
ומה ראת לרבות אחד עשר ולהוציא שנים עשר?										ז	ז
מרבה אני אחד עשר - שראוי לספירת או כי תזוב. ומוציא אני י"ב - שאין ראוי לספירת או כי תזוב.										!	ז
ואין לי אלא שלשה ימים, שני ימים מנין - ת"ל ימי.										■	◇
יום אחד מנין - ת"ל כל ימי.										■	◇
טמאה - מלמד שטמאה את בועלה כנדה.										■	◇
היא - היא מטמאה את בועלה, ואין הזב מטמא מה שהוא בועל.										■	◇
והלא דין הוא, ומה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים - מטמאה את בועלה, הוא שטמא בראיות כבימים - אינו דין שטמא מה שהוא בועל?										ז	ז

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof															
מקרא- <u>key</u> :															
גדה-תינוקת															
מימרא		מאן דאמר													
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ת"ל: היא - היא מטמאה את בועלה, ואין הזב מטמא מה שהוא בועל.												!	⚡	◊	
ומנין שהוא עושה משכב ומושב - ת"ל (ויקרא טו) כמשכב נדתה.													■	⚡	◊
ואין לי אלא שלשה ימים. שני ימים מנין - ת"ל ימי.													■	⚡	◊
יום אחד מנין - ת"ל כל ימי.													■	⚡	◊
ומנין שסופרת אחד לאחד - ת"ל יהיה לה.													■	⚡	◊
יכול תספור שבעה לשנים, ודין הוא, ומה הוא שאין סופר אחד לאחד - סופר שבעה לשנים, היא שסופרת אחד לאחד - אינו דין שתספור שבעה לשנים? ת"ל יהיה לה - אינה סופרת אלא יומה.													■	⚡	
אלמא קראי ניהן													⚡		
לר"ע - קראי. לר' אלעזר בן עזריה - הלכתא.													!	◊	
אימא, ביממא - תהוי זבה, בליליא - תהוי גדה														⚡	◊
עלך אמר קרא (ויקרא טו) על גדתה - סמוך לגדתה, סמוך לגדתה אימת הוי - בליליא, וקא קרי לה זבה.														!	◊
כל השונה הלכות בכל יום - מובטח לו שהוא בן העולם הבא, שנאמר (חבקוק ג) הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.														■	◊
תנא דבי אליהו:															
הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מטבת גדה															◊